

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. S.**, bytem Ch., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ** či **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 13.4.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.3.2011 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí ze dne 3.3.2011 se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ ze dne 3.3.2011, jímž žalovaná v prvním výroku (bez označení) námitky žalobce zamítla a rozhodnutí ČSSZ číslo I ze dne 4.3.2010 (*zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod*) potvrdila a ve druhém výroku rozhodnutí ČSSZ číslo II ze dne 4.3.2010 (*přiznání částečného invalidního důchodu žalobci od 26.10.2009*) změnila tak, že se žádost o částečný invalidní důchod zamítá pro nesplnění podmínek § 43 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění do 31.12.2009. Dále bylo uvedenou žalobou napadeno také další rozhodnutí žalované ze dne 18.3.2011 č.j. 700 624 1770 (*o odnětí invalidního důchodu od 18.4.2011*), proti němuž podal žalobce námitky sepsané dne 31.3.2011 na Okresní správě sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Domažlice, o nichž však nebylo rozhodnuto před podáním shora uvedené žaloby, proto bylo usnesením ze dne 5.5.2011 rozhodnuto o vyloučení žaloby proti rozhodnutí ze dne 18.3.2011 k samostatnému projednání (dále bylo řízení vedeno pod sp.zn. 16Ad 40/2011).

V rozhodnutí ze dne 3.3.2011 o zamítnutí námitek žalovaná uvedla v rozsáhlém

odůvodnění mimo jiné, že žalobce v námitkách ze dne 12.3.2010 nesouhlasil s přiznáním invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, protože posouzení OSSZ Domažlice považoval za chybné a neobjektivní, neboť dle doložených lékařských zpráv byl vždy plně invalidní, proto žádal přiznání plné invalidity a od 1.1.2010 invalidity třetího stupně. Také byl popsán průběh řízení, jelikož zdejší soud rozsudkem sp.zn. 16Ad 46/2011 ze dne 30.11.2010 zrušil pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2010 vydané v rámci námitkového řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Bylo poukázáno na to, že se žalovaná zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah a po přezkoumání celkového zdravotního stavu novým posudkem ze dne 23.2.2011 činí pokles jeho pracovní schopnosti 30%, takže nebyl plně ani částečně invalidní do 31.12.2009 a nebyl ani invalidní po 1.1.2010 dle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), ve znění účinném k uvedeným datům, když zhodnocení míry omezení pracovního potenciálu žalobce uvedeného v posudkovém závěru OSSZ Domažlice ze dne 19.11.2009 bylo označeno jako nadsazené (od 1.1.2010 nová legislativní norma, tj. příloha k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (*dále jen vyhláška*), již neobsahuje položku pro následky zlomeniny patní kosti). Žalovaná se vyjádřila ke všem uplatněným námitkám a žádnou neshledala jako důvodnou, proto rozhodla o potvrzení rozhodnutí číslo I ze dne 4.3.2010 a současně rozhodla o změně rozhodnutí číslo II ze dne 4.3.2010, jak uvedeno shora.

Žalobce v žalobě a dalších podáních mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím a navrhl jeho zrušení pro nezákonnost a zmatečnost a dožadoval se zadostiučinění za nemateriální újmu způsobenou mu žalovanou, protože rozhodnutí spočívá na nesprávném posudkovém a právním posouzení věci, je v rozporu s dobrými mravy – lékaři LPS nejsou schopni se držeti posudkových kritérií zakotvených v obecně závazných předpisech; požadoval posouzení posudkovou komisí MPSV.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp.zn. 16Ad 46/21010 vyplývá, že pravomocným rozsudkem ze dne 30.11.2010 bylo rozhodnutí žalované ČSSZ ze dne 25.5.2010 č.j. X ve znění pravomocného usnesení ze dne 11.6.2010 a pravomocného rozhodnutí č.j. X ze dne 24.6.2010 zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení (rozhodnutím ze dne 25.5.2010 zamítla žalovaná námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 4.3.2010 č.j. X, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o plný invalidní důchod).

Dále z připojeného spisu zdejšího soudu sp.zn. 16Cad 242/2008 bylo zjištěno z pravomocného usnesení ze dne 11.2.21009, že řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 16.9.2008 (o zamítnutí žádosti žalobce o částečný invalidní důchod) bylo zastaveno po zpětvzetí žaloby žalobcem.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 28.4.2011 navrhla, neboť se jedná o odbornou lékařskou otázku, vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*) a dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, ve věci znovu rozhodne.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Domažlice vedeného ohledně žalobce bylo soudem zjištěno ze založeného záznamu o jednání OSSZ ze dne 19.11.2009, že žalobce

byl uznán částečně invalidním s datem vzniku 26.10.2009, kdy jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl H, položka 60, písmeno b) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., tj. 35% a míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 4.5.2010 doplněného dne 23.2.2011 ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení České Budějovice, vyplývá, že žalobce nebyl uznán plně ani částečně invalidní do 31.12.2009, kdy jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl H, položka 60, písmeno b), přílohy č. 2, vyhl. č. 284/1995 Sb. - 30% a uvedená míra poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 cit. vyhlášky nebyla změněna; od 1.1.2010 a k datu vydaného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotního postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položka 12 b), přílohy k vyhláše., pro které se stanovuje *míra poklesu pracovní schopnosti 30%*, která ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nebyla změněna, proto žalobce nebyl uznán invalidním dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 29.11.2011, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku a usnesení o opravě vady posudku ze dne 12.12.2011 soud mimo jiné zjistil, že v době **od 26.10.2009 do 31.12.2009 žalobce nebyl plně ani částečně invalidní**, když hodnocení jeho zdravotního stavu odpovídalo spíše kapitole XV, oddíl H, položka 62 písm. b), tj. ztuhnutí dolního hlezenního kloubu v nepříznivém postavení (15-25%) a tato míra poklesu byla zvýšena o 5% s využitím § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky vzhledem k náročnosti profese, takže celková míra činí 30%; **v době od 1.1.2010 do 3.3.2011 žalobce nebyl invalidní a stejně tak nebyl invalidní v době 4.3.2011 do 14.6.2011**, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, když komise hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XV, oddíl B, položka 11 přílohy k vyhláše, tj. 20% a s navýšením dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10%, tedy celkem 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je těžké postižení levého dolního hlezenního kloubu, středně těžké funkční postižení levého horního hlezenního kloubu, a středně těžké postižení levého Chopartova kloubu jako následek tříštivé zlomeniny levé kosti patní 12/2004 léčené osteosyntesou, posttraumatická lese n.plant.lat.sin. Pro toto postižení není žalobce schopen práce s přetěžováním dolních končetin a s nošením těžkých břemen, v nepříznivých klimatických podmínkách, práce spojené s dlouhou chůzí v nerovném terénu; je schopen práce lehké až středně těžké v suchu a teple. PK MPSV zhodnotila kompletní zdravotní dokumentaci od roku 2008 a vycházela dále z vlastního vyšetření. *Hodnocení OSSZ v Domažlicích ze dne 19.11.2009*, kdy bylo rozhodující postižení žalobce hodnoceno dle kapitoly XV., odd. H, položka 60, písmeno b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena 35% *považuje komise za nadhodnocené*. Volená položka 60 písmeno b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (stav po zlomenině patní kosti) výše uvedené kapitoly a oddílu se jeví jako ne zcela vhodná vzhledem k tomu, že v době projednání byl již 5 let po úrazu a bylo tedy třeba vycházet již z funkčního dopadu úrazu

s využitím položek 61 (*ztuhnutí horního hlezenného kloubu*), 62 (*ztuhnutí dolního hlezenného kloubu*) a 63 (*ztuhnutí horního a dolního hlezenného kloubu*). Položku 60 je vhodnější využít k hodnocení v těsnější návaznosti po úrazu např. při projednávání invalidity po vyčerpání podpůrčí doby. Takto byla koncipována i jednotlivá písmena u položky 60 - písmeno a) stav po zlomenině patní kosti dobře zhojené, písm. b) zhojené s těžkou poruchou statiky. Hodnocení vycházelo z nálezu MUDr. Š. ze dne 26.10.2009, kde podle funkčního dopadu se jedná o postižení dolního hlezenného kloubu, horní hlezenný kloub není hodnocen. Hodnocení by tedy odpovídalo spíše kapitole XV., odd. H, položka 62, písmeno b), tj. ztuhnutí dolního hlezenného kloubu v nepříznivém postavení s využitím § 6 odstavce 4 a 5 výše citované vyhlášky s provedením navýšení o 5% vzhledem k náročnosti profese. Komise volila 5% navýšení proto, že žalobce vzhledem k věku byl schopen rekvalifikace na práci bez významného přetěžování DK. *Takto lze hodnocení PK MPSV provést především vzhledem k časovému odstupu od úrazu proto, že je již dostatečně známý funkční dopad postižení a lze jej přímo v komisi dostatečně verifikovat vzhledem k přítomnosti ortopeda, tuto možnost posuzující lékař OSSZ neměl.* Dále PK MPSV zhodnotila funkční dopad postižení žalobce od 1.1.2010 do 3.3.2011 a 14.6.2011 na základě zhodnocení dokumentace doložené v tomto období a na základě vlastního šetření. Komise hodnotila procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XV, oddíl B, položka 11 (*ztuhnutí nebo omezení pohybu v hlezenném kloubu*) přílohy k vyhlášce na horní hranici daného rozmezí /10-20%/, tj. 20% a dále navýšila dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% se zohledněním profese žalobce, ale především ke skutečnosti, že v důsledku dlouhodobého přetěžování dolních končetin ve srovnání s nálezy z roku 2009 dochází k postupné progresi funkčního dopadu postižení v tom smyslu, že nyní se jedná již o těžké postižení dolního hlezenného kloubu se středně těžkým postižením levého hlezenného kloubu a středně těžké postižení levého Chopartova kloubu s narušením stereotypu chůze. Oproti řízení o námitkách komise nehodnotila dle položky 12b citované vyhlášky, neboť se nejedná na základě vlastního vyšetření v komisi o deformity nohy nebo prstů nohy. *V časovém hodnocení od 3.3.2011 do 14.6.2011 dle doložené dokumentace k významným změnám funkčního dopadu postižení u žalobce nedošlo, proto k datu 3.3.2011 i k datu 14.6.2011 hodnotila PK MPSV funkční dopad stejně a to dle výše uvedené kapitoly XV, oddíl B, položka 11 přílohy k vyhlášce, to je 20% s navýšením dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10%, tedy celkově 30% míry poklesu pracovní schopnosti. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 11.1.2012 se žalobce nezúčastnil. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby zejména s ohledem na závěr PK MPSV ze dne 29.11.2011, kdy žalobce nebyl uznán invalidním v rozhodné době ani k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Dle § 39 odst. 1 zákona **ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 43 zákona **ve znění platném do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Dle § 44 odst. 1 věta první zákona *ve znění platném do 31.12.2009* je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Dle § 44 odst. 2 věta první zákona pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. bylo stanoveno do 31.12.2009, že v případě je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce zdravotní postižení, které s ohledem na jeho předchozí výdělečné činnosti, dosažené vzdělání, zkušenosti, znalosti a schopnost rekvalifikace způsobuje pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu této schopnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. To platí obdobně, nastal-li pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti uvedený ve větě první v důsledku působení více příčin dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce. Podmínky pro toto zvýšení pro dobu do 31.12.2009 byly shledány pouze PK MPSV, stejně tak i pro dobu po 1.1.2010 ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. (což odpovídá obsahově § 6 odst. 4 citované vyhlášky), jak uvedeno shora, ale ani tímto zvýšením žalobce nezískal potřebný pokles míry pracovní schopnosti pro jím požadovanou invaliditu.

Žalobce se žalobou domáhá přiznání nároku na invalidní důchod. Plná i částečná invalidita byla *do 31.12.2009* právně upravena v již citovaných ustanoveních § 39, § 43 a § 44 zákona, s účinností *od 1.1.2010* je invalidita upravena v citovaném § 39 zákona. Za soustavnou výdělečnou činnost se do 31.12.2009 považovala podle § 5 věty první vyhlášky shora uvedené činnost vykonávaná tak, že výdělek z ní byl stálým zdrojem příjmu, i když tato činnost nezakládala účast na důchodovém pojištění. Poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti se podle § 6 odst. 1 téže vyhlášky rozuměla schopnost pojištěnce dosáhnout vlastní prací výdělek odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle druhu zdravotních postižení byly uvedeny v příloze č. 2 vyhlášky v kapitole I.–XV. Pojištěnec byl

dále částečně invalidní také tehdy, ztěžoval-li mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně obecné životní podmínky ve smyslu ustanovení § 44 odst. 2 zákona, jejichž okruh stanovila příloha č. 4 vyhlášky zahrnující pod tento pojem závažná zdravotní postižení ortopedická, chirurgická, nervová, smyslová a jim obdobná. *Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhl. č. 359/2009 Sb.).*

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán invalidní důchod pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání tohoto důchodu, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 3.3.2011*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobce. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí žadatel splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (tj. pojištěnce) za splnění další zákonné podmínky a to potřebné doby pojištění (*potřebná doba pojištění činí u pojištěnce staršího 28 let minimálně 5 let doby pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity a u pojištěnce staršího 38 let i minimálně 10 roků pojištění v posledních 20 letech před vznikem invalidity /§ 40 odst. 1 a 2 zákona*).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 3.3.2011 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 29.11.2011 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání, i přes jeho přesvědčení. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 4.3.2010, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 30% ztráta schopnosti soustavné výdělečné činnosti/pracovní schopnosti však nedosahuje potřebnou výši ztráty pro částečnou

invaliditu do 31.12.2009, ani pro invaliditu prvního stupně od 1.1.2010, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.* (soud zamítne žalobu, není-li důvodná) (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.3.2011 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání částečné invalidity do 31.12.2009, ani invalidity prvního až třetího stupně od 1.1.2010 a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem dne 12.3.2011.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 11. ledna 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně